

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (devátého senátu)

6. listopadu 2018*

„Žaloba na neplatnost – ERCEA – Rámcový program pro výzkum a inovace ‚Horizont 2020‘ – Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přezkum hodnocení výzkumného návrhu – Správní stížnost podaná ke Komisi – Zamítnutí správní stížnosti – Nesprávné označení žalovaného – Návrh na vydání soudního příkazu – Zjevná nepřipustnost“

Ve věci T-717/17,

Nicolae Chioreanu, s bydlištěm v Oradei (Rumunsko), zastoupený D.-C. Rusuem, advokátem,

žalobce,

proti

Výkonné agentuře Evropské rady pro výzkum (ERCEA), zastoupené F. Sgritta a E. Chacón Mohedano, jako zmocněnkyněmi,

žalované,

jejímž předmětem je, zaprvé, návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017, kterým se zamítá žádost o přezkum hodnocení výzkumného návrhu č. 741797-NIP, ERC-2016-ADG „New and Innovative Powertrain – NIP“, a zrušení rozhodnutí Komise C(2017) 5190 final ze dne 27. července 2017, kterým se zamítá správní stížnost podaná žalobcem podle čl. 22 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. 2003, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 235), a zadruhé návrh, aby Tribunál nařídil ERCEA přezkoumat hodnocení výše uvedeného výzkumného návrhu,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, K. Kowalik-Bańczyk (zpravodajka) a C. Mac Eochaidh, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

* Jednací jazyk: rumunština.

Usnesení

Právní rámec

- 1 Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. 2003, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 235), pověřuje Evropskou komisi, aby zřídila výkonné agentury, na které by plně nebo částečně delegovala provádění programů nebo projektů Evropské unie na účet Komise a na její odpovědnost.
- 2 Podle článku 4 nařízení č. 58/2003 je výkonná agentura subjektem Unie plnícím úlohu veřejné služby; má právní osobnost a v jednotlivých členských státech jí přísluší co nejširší působnost k právům a k právním úkonům přiznávaná právníckým osobám podle vnitrostátního práva.
- 3 Článek 22 odst. 1 a 5 nařízení č. 58/2003 stanoví, že každý úkon výkonné agentury, který poškozuje třetí osobu, může být napaden u Komise k přezkoumání jeho legality. Komise po vyslechnutí argumentů dotčené osoby a výkonné agentury rozhodne o správnosti stížnosti písemně s uvedením odůvodnění svého rozhodnutí. Proti rozhodnutí o zamítnutí správnosti stížnosti lze podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru.
- 4 V souladu s článkem 6 rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 3. prosince 2013 o zavedení zvláštního programu, kterým se provádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020), a o zrušení rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES (Úř. věst. 2013, L 347, s. 965), zřídila Komise rozhodnutím ze dne 12. prosince 2013 (Úř. věst. 2013, C 373, s. 23) Evropskou radu pro výzkum (dále jen „ERC“). ERC je složena z nezávislé vědecké rady a specializované prováděcí struktury.
- 5 Výše uvedená specializovaná prováděcí struktura byla zřízena prováděcím rozhodnutím Komise ze dne 17. prosince 2013 o zřízení Výkonné agentury Evropské rady pro výzkum a zrušení rozhodnutí 2008/37/ES (Úř. věst. 2013, L 346, s. 58). Výkonnou agenturu Evropské rady pro výzkum (ERCEA), označenou jako žalovanou v projednávaném případě, pověřila Komise dosažením specifického cíle ERC v rámci programu „Horizont 2020“ v souladu s nařízením č. 58/2003. Toto pověření je vymezeno v rozhodnutí Komise C(2013) 9428 final ze dne 20. prosince 2013 o pověření ERCEA plněním úkolů souvisejících s prováděním programů Unie v oblasti výzkumu a inovací, zejména v souvislosti s používáním prostředků ze souhrnného rozpočtu Unie.
- 6 Pravidla pro účast na výzvách k předkládání návrhů, které jsou organizovány mimo jiné ERCEA, jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 81). Nařízení č. 1290/2013 upravuje zejména v článku 16 postup pro přezkum hodnocení pro žadatele, kteří se domnívají, že hodnocení jejich návrhu nebylo provedeno v souladu s postupy stanovenými v tomto nařízení, příslušným pracovním programem nebo pracovním plánem a ve výzvě k předkládání návrhů. Podle odstavce 2 tohoto článku musí dotčený žadatel předložit žádost o přezkum do 30 dnů ode dne, kdy Komise nebo příslušný financující subjekt informuje žadatele o výsledcích hodnocení. Podle odstavce 3 tohoto článku za posouzení žádosti o přezkum odpovídá Komise nebo příslušný financující subjekt. Toto posouzení se týká pouze procesního hlediska hodnocení, a nikoli obsahu návrhu. Uvedený článek nestanoví přesnou lhůtu, v níž musí Komise nebo příslušný financující subjekt rozhodnout o žádosti o přezkum hodnocení, a v odstavci 5 pouze uvádí, že své rozhodnutí přijmou bez zbytečného odkladu. Konečně podle odstavce 7 téhož článku postup pro přezkum nevylučuje jiné úkony, které účastník může učinit v souladu s unijním právem.

Skutečnosti předcházející sporu

- 7 Dne 25. května 2016 zveřejnila ERCEA výzvu k předkládání návrhů týkající se grantu pro zkušené výzkumné pracovníky ERC v rámci pracovního programu „Horizont 2020“, jenž se týká provádění činností ERC.
- 8 Dne 30. srpna 2016 předložil žalobce, Nicolae Chioreanu, jednající jménem Univerzity v Oradei (Rumunsko), návrh na projekt č. 741797 NIP – New and Innovative Powertrain – za účelem získání grantu (dále jen „návrh č. 741797-NIP“).
- 9 Hodnocení návrhu č. 741797-NIP připadlo odborné porotě, která rozhodla, že tento návrh nesplňuje kritéria excelence ERC, a proto by neměl být vybrán pro druhé výběrové kolo za účelem financování. Dopisem ze dne 30. ledna 2017 informovala ERCEA žalobce o výsledku hodnocení. Tento dopis obsahoval poučení o dostupných opravných prostředcích, kterými jsou žádost o přezkum hodnocení, správní stížnost na základě článku 22 nařízení č. 58/2003, jakož i žaloba na neplatnost podle článku 263 SFEU proti ERCEA. Dále tento dopis uváděl lhůty pro podání těchto opravných prostředků, s uvedením e-mailových adres, na které lze podat první dva opravné prostředky, a upřesňoval, že žalobce může najednou podat pouze jeden formální opravný prostředek. K tomuto dopisu byla připojena ve formě přílohy hodnotící zpráva obsahující jednotlivé komentáře odborníků, konečné komentáře a body udělené porotou.
- 10 Dne 14. února 2017 podal žalobce žádost o přezkum hodnocení.
- 11 Dopisem ze dne 23. března 2017 informoval ředitel ERCEA žalobce o tom, že výbor pro přezkum ERCEA zamítl jeho žádost o přezkum (dále jen „rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017“). Podle tohoto výboru nedošlo v rámci hodnotícího procesu k žádnému procesnímu pochybení. V tomto dopise ředitel informoval žalobce o dvou dostupných opravných prostředcích, a sice správní stížnosti na základě článku 22 nařízení č. 58/2003, která musí být podána ve lhůtě jednoho měsíce od přijetí rozhodnutí žalobcem na uvedenou e-mailovou adresu, a žalobě na neplatnost podle článku 263 SFEU proti rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017, která musí být podána ve lhůtě dvou měsíců od přijetí rozhodnutí žalobcem. Tento dopis rovněž obsahoval odkaz na nařízení č. 58/2003 a upřesňoval, že žalobce může najednou podat pouze jeden opravný prostředek a pokud se rozhodne podat správní stížnost na základě článku 22 nařízení č. 58/2003, měl by počkat na konečné rozhodnutí Komise a podat žalobu na neplatnost tohoto rozhodnutí.
- 12 Dne 3. dubna 2017 podal žalobce ke Komisi správní stížnost na základě článku 22 nařízení č. 58/2003.
- 13 Rozhodnutím C(2017) 5190 final ze dne 27. července 2017 přijatým na základě čl. 22 odst. 1 nařízení č. 58/2003 (dále jen „rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017“) Komise zamítl správní stížnost žalobce jako neopodstatněnou a potvrdila rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017, kterým se zamítá žádost o přezkum hodnocení návrhu č. 741797-NIP. Toto rozhodnutí bylo oznámeno žalobci dopisem ze dne 16. srpna 2017 podepsaným generálním ředitelem generálního ředitelství (GŘ) pro výzkum a inovace. Tento dopis obsahoval sdělení, kterým byl žalobce informován o tom, že může podat proti Komisi žalobu na neplatnost podle článku 263 SFEU ve lhůtě dvou měsíců od přijetí dotčeného dopisu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. října 2017 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 15 Samostatným podáním, došlým kanceláři Tribunálu dne 23. ledna 2018, vznesla ERCEA námitku nepřipustnosti podle článku 130 jednacího řádu Tribunálu. Žalobce předložil své vyjádření k této námitce dne 5. března 2018.

- 16 Žalobce v žalobě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil „rozhodnutí“, kterými se zamítá žádost o přezkum hodnocení návrhu č. 741797-NIP;
 - nařídil ERCEA přezkoumat hodnocení návrhu č. 741797-NIP.
- 17 V námitce nepřijatelnosti ERCEA navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřijatelnou;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.
- 18 Ve svých vyjádřeních k námitce nepřijatelnosti žalobce navrhuje, aby Tribunál prohlásil žalobu za přijatelnou.

Právní otázky

- 19 Článek 130 odst. 1 a 7 jednacího řádu stanoví, že požaduje-li to žalovaný, může Tribunál vydat rozhodnutí o nepřijatelnosti, aniž se zabývá věcí samou. Mimoto je-li určitý návrh zjevně nepřijatelný nebo po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný, může Tribunál dle článku 126 téhož jednacího řádu na návrh soudce zpravodaje kdykoli rozhodnout usnesením s odůvodněním, aniž pokračuje v řízení.
- 20 V projednávaném případě pokládá Tribunál tuto věc za dostatečně objasněnou písemnostmi ve spise a rozhoduje, že vydá rozhodnutí o žalobě, aniž zahájí ústní část řízení a aniž se bude zabývat věcí samou.

K dodržení pravidel týkajících se obsahu žaloby

- 21 ERCEA tvrdí, že žaloba s požadovanou přesností neoznačuje předmět sporu a žalobní důvody. Uvádí zejména, že v bodech 1 a 21 žaloby se žalobce odvolává na „záporná rozhodnutí“ týkající se přehodnocení návrhu č. 741797-NIP, aniž uvádí takové údaje, jako jsou datum nebo autor napadeného aktu či aktů, které by umožnily jednoznačnou identifikaci aktu či aktů, které jsou předmětem žaloby.
- 22 Ve vyjádřeních k námitce nepřijatelnosti žalobce tvrdí, že argument ERCEA je nesprávný, neboť žaloba velmi jasně popisuje předmět sporu, kterým je nedodržení hodnotícího postupu u návrhu č. 741797-NIP ze strany ERCEA. Pokud jde o množné číslo použité v bodě 21 žaloby, tvrdí, že nebylo nutné uvést všechny identifikační údaje rozhodnutí, jejichž zrušení požaduje, jelikož tato rozhodnutí jsou obsažena v přílohách A.2 a A.3 žaloby.
- 23 Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který se na řízení před Tribunálem použije na základě čl. 53 prvního pododstavce tohoto statutu a čl. 76 písm. d) a e) jednacího řádu, musí každá žaloba obsahovat předmět sporu, dovolávané žalobní důvody a argumenty, jakož i stručný popis uvedených žalobních důvodů a návrhová žádání žalobce. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné na to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších informací. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je k tomu, aby byla žaloba přípustná, třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby (usnesení ze dne 28. dubna 1993, *De Hoe v. Komise*, T-85/92, EU:T:1993:39, bod 20; ze dne 21. května 1999, *Asia Motor France a další v. Komise*, T-154/98, EU:T:1999:109, bod 49, a rozsudek ze dne 15. června 1999, *Ismeri Europa v. Účetní dvůr*, T-277/97, EU:T:1999:124, bod 29).

- 24 Pokud jde konkrétně o návrhová žádání účastníků řízení, je třeba zdůraznit, že vymezují předmět sporu. Je proto důležité, aby výslovně a jednoznačně uváděla, čeho se účastníci řízení domáhají. Zejména v případě žaloby na neplatnost by měl být jasně označen akt, jehož zrušení je požadováno (rozsudek ze dne 10. července 1990, Automec v. Komise, T-64/89, EU:T:1990:42, bod 67).
- 25 V projednávaném případě je třeba uvést, že v bodě 1 žaloby, nadepsaném „Předmět sporu“, žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil „zamítnutí žádosti o přehodnocení [návrhu č. 741797-NIP] a nařídil [ERCEA], aby přehodnotila návrh za přísného dodržení zásad transparentnosti, spravedlivosti a nestrannosti, jak jsou stanoveny v pravidlech ERC pro předkládání a hodnocení návrhů“, a že v bodě 21 žaloby, nadepsaném „Návrhové žádání“, žalobce navrhuje, aby Tribunál „zrušil rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o přehodnocení návrhu [č. 741797-NIP] a nařídil [ERCEA], aby přehodnotila uvedený návrh z důvodu, že nebyl dodržen hodnotící postup“.
- 26 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce se touto žalobou v podstatě domáhá zrušení aktu, jehož autorem je ERCEA, s cílem přimět ji k tomu, aby přezkoumala hodnocení návrhu č. 741797-NIP, kterým žalobce žádal o grant na svůj projekt.
- 27 Ve vyjádřeních k námitce nepřípustnosti však žalobce uvádí, že se domáhá zrušení aktů, které jsou připojeny k žalobě ve formě příloh A.2 a A.3. Tyto dvě přílohy přitom tvoří rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017 a rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017.
- 28 Je pravda, že formulace použité v žalobě, a zejména použití množného čísla v bodě 21 u popisu aktů, kterých se žaloba týká, jakož i skutečnost, že autoři těchto aktů ani datum jejich přijetí nejsou v žalobě uvedeny, může vést k určitým nejasnostem. Avšak vzhledem k tomu, že akty, kterých se žaloba týká, byly připojeny k této žalobě, je možné tyto akty identifikovat.
- 29 Je třeba mimoto uvést, že v námitce nepřípustnosti ERCEA vznesla argumenty týkající se přípustnosti žaloby proti jejímu rozhodnutí ze dne 23. března 2017 a žaloby proti rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017. Navzdory nepřesnostem žaloby tedy žalovaná mohla sama identifikovat oba akty, jichž se tato žaloba týká, a určit jak jejich autory, tak data jejich přijetí.
- 30 Z výše uvedeného vyplývá, že předmět sporu, jak je definován v žalobě, splňuje požadavky připomenuté v bodech 23 a 24 výše. Je tedy třeba konstatovat, že žalobce se touto žalobou domáhá zrušení dvou aktů, a sice rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017 a rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017. Navíc navrhuje, aby Tribunál nařídil ERCEA přehodnotit návrh č. 741797-NIP.

K návrhu na zrušení rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017

- 31 ERCEA tvrdí, že žaloba je nepřípustná v rozsahu, v němž se týká jejího rozhodnutí ze dne 23. března 2017, neboť byla podána po uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU.
- 32 Tribunál má za to, že žaloba je z jiného důvodu zjevně nepřípustná v rozsahu, v němž se týká rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017. Stačí totiž konstatovat, že žalobce se rozhodl podat proti tomuto rozhodnutí správní stížnost na základě článku 22 nařízení č. 58/2003 a že Komise rozhodla o této správní stížnosti rozhodnutím ze dne 27. července 2017, na které se rovněž vztahuje tato žaloba.
- 33 Žalobce tak tím, že se rozhodl pro podání správní stížnosti, která vedla k přijetí rozhodnutí ze dne 27. července 2017 ze strany Komise, která je orgánem pro kontrolu legality aktů ERCEA, již nemůže napadnout rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017 soudní žalobou podle článku 263 SFEU, a to bez ohledu na otázku případného překročení lhůty pro podání takové žaloby, jehož se dovolávala ERCEA ve své námitce nepřípustnosti.

34 Z toho vyplývá, že návrh na zrušení rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017 je zjevně nepřipustný.

K návrhu na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017

35 ERCEA tvrdí, že projednávaná žaloba je nepřipustná v rozsahu, v němž se týká rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017, neboť směřuje proti subjektu, který není autorem tohoto rozhodnutí.

36 Podle čl. 22 odst. 1 a 5 nařízení č. 58/2003 platí, že pokud je úkon výkonné agentury, který poškozuje třetí osobu, napaden u Komise k přezkoumání jeho legality, lze proti výslovnému nebo konkludentnímu rozhodnutí Komise o zamítnutí správní stížnosti podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru.

37 Podle judikatury musí žaloby v zásadě směřovat proti autorovi napadeného aktu (viz usnesení ze dne 22. července 2015, *European Children's Fashion Association a Instituto de Economía Pública v. Komise a EACEA*, T-724/14, nezveřejněné, EU:T:2015:550, bod 21 a citovaná judikatura, a ze dne 15. listopadu 2017, *Pilla v. Komise a EACEA*, T-784/16, nezveřejněné, EU:T:2017:806, bod 54). To platí zejména v případě, pokud akt nelze přičíst jinému orgánu, instituci nebo subjektu Unie, než je ten, od kterého tento akt pochází (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 16. prosince 2008, *Itálie v. Komise a EHSV*, T-117/08, nezveřejněné, EU:T:2008:582, body 16 až 19, a ze dne 15. listopadu 2017, *Pilla v. Komise a EACEA*, T-784/16, nezveřejněné, EU:T:2017:806, body 55 až 60).

38 Kromě toho je-li v žalobě nesprávně označena žalovaná strana, která není autorem napadeného aktu, nemá to za následek nepřipustnost žaloby, pokud žaloba obsahuje údaje, které umožňují jednoznačně určit stranu, proti které je podána, jako je označení napadeného aktu a jeho autor. V takovém případě je třeba považovat za žalovanou stranu autora napadeného aktu, přestože není v úvodní části žaloby uveden. Tento případ je však třeba odlišit od případu, kdy žalobce trvá na označení žalované strany uvedené v úvodní části žaloby s plným vědomím, že tato není autorem napadeného aktu. V posledně uvedeném případě je třeba vzít v úvahu žalovanou stranu označenou v žalobě a případně vyvodit důsledky z tohoto označení pro přípustnost žaloby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. listopadu 1990, *Mommer v. Parlament*, T-162/89, EU:T:1990:72, body 19 a 20; rovněž viz usnesení ze dne 27. března 2017, *Frank v. Komise*, T-603/15, nezveřejněné, EU:T:2017:228, bod 73 a citovaná judikatura).

39 V projednávaném případě je třeba nejdříve konstatovat, že Komise je jediným autorem rozhodnutí ze dne 27. července 2017. Při přijímání tohoto rozhodnutí vykonala Komise pravomoc, která jí byla svěřena nařízením č. 58/2003, pokud jde o kontrolu legality rozhodnutí ERCEA. Rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017 tedy nemůže být přičítáno ERCEA.

40 Dále je třeba připomenout, že možnost podat žalobu proti rozhodnutí Komise, jakož i právní základ této žaloby byly uvedeny v rozhodnutí ERCEA ze dne 23. března 2017 (viz bod 11 výše). Navíc dopis ze dne 16. srpna 2017, který byl připojen k rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017, zaslaný žalobci generálním ředitelem GR pro výzkum a inovace, výslovně uváděl Komisi jako stranu, proti níž je třeba podat žalobu na neplatnost podle článku 263 SFEU proti tomuto rozhodnutí (viz bod 13 výše).

41 Konečně je třeba konstatovat, že žalobce trval na označení ERCEA jakožto žalované strany ve svých vyjádřeních k námitce nepřipustnosti, i když ERCEA v námitce nepřipustnosti uvedla, že jelikož se projednávaná žaloba má týkat rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017, musí být podána proti Komisi.

42 Z výše uvedeného vyplývá, že návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2017 směřuje proti subjektu, který není autorem tohoto aktu. Tento návrh je tedy nepřipustný.

K návrhu na vydání soudního příkazu vůči ERCEA

- 43 Podle ustálené judikatury Tribunálu v rámci přezkumu legality aktů orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie nepřísluší, aby jim vydával příkazy nebo je nahrazoval (rozsudek ze dne 10. října 2012, Řecko v. Komise, T-158/09, nezveřejněný, EU:T:2012:530, bod 219; rovněž viz rozsudek ze dne 22. dubna 2016, Itálie a Eurallumina v. Komise, T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, bod 43 a citovaná judikatura).
- 44 Návrh na vydání soudního příkazu vůči ERCEA formulovaný žalobcem je tedy zjevně nepřipustný.
- 45 S ohledem na výše uvedené musí být projednávaná žaloba odmítnuta v plném rozsahu jako nepřipustná.

K nákladům řízení

- 46 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že ERCEA požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá.

2) Nicolaemu Chioreanuovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

V Lucemburku dne 6. listopadu 2018.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
S. Gervasoni